

NATURA 2000 - STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO),
proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (pOZW),
obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (OZW) oraz
specjalnych obszarów ochrony (SOO)

OBSZAR PLH180011

NAZWA
OBSZARU Jasiołka

ZAWARTOŚĆ

- [1. IDENTYFIKACJA OBSZARU](#)
- [2. POŁOŻENIE OBSZARU](#)
- [3. INFORMACJE PRZYRODNICZE](#)
- [4. OPIS OBSZARU](#)
- [5. STATUS OCHRONY OBSZARU](#)
- [6. POWIĄZANIA OBSZARU](#)
- [7. MAPA OBSZARU](#)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. Typ B	1.2. Kod obszaru PLH180011	Powrót
---------------	-------------------------------	------------------------

1.3. Nazwa obszaru

Jasiołka

1.4. Data opracowania 2006-10	1.5. Data aktualizacji 2021-01
----------------------------------	-----------------------------------

1.6. Instytucja lub osoba przygotowująca wniosek:

Nazwisko/Organizacja:	Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Adres:	Polska Wawelska 52/54 Warszawa 00-922
Adres e-mail:	kancelaria@gdos.gov.pl

1.7. Data wskazania oraz objęcia formą ochrony/klasyfikacji terenu

Data zaklasyfikowania obszaru jako OSO:	Brak danych
Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony OSO	0

Data zaproponowania obszaru jako OZW:	2007-03
Data zatwierdzenia obszaru jako OZW(*):	2009-03
Data objęcia obszaru ochroną SOO:	Brak danych
Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony SOO:	Brak danych

Wyjaśnienia:	0
--------------	---

2. POŁOŻENIE OBSZARU

2.1. Położenie centralnego punktu [wartości dziesiętne stopni]:

[Powrót](#)

Długość geograficzna	Szerokość geograficzna
21.6963	49.5857

2.2. Powierzchnia [ha]:	2.3. Obszar morski [%]
686.73	0.0

2.5. Kod i nazwa regionu administracyjnego

Kod poziomu NUTS 2 Nazwa regionu

PL32	Podkarpackie
------	--------------

2.6. Region biogeograficzny

Alpejski (33.02 %) Kontynentalny (66.98 %)

3. INFORMACJE PRZYRODNICZE

3.1. Typy siedlisk przyrodniczych występujących na terenie obszaru i ocena znaczenia obszaru dla tych siedlisk:

[Powrót](#)

Typy siedlisk wymienione w załączniku I						Ocena obszaru			
Kod	PF	NP	Pokrycie [ha]	Jaskinie [liczba]	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Reprezentatywność	Powierzchnia względna	Stan zachowania	Ocena ogólna
3150			1.48		G	D			
3220			23.53		G	B	B	B	B
3230			0.02		G	A	C	B	C
6430			1.67		G	D			

6510		32.15		G	A		C	B	C
9170		12.92		G	D				
91E0		152.24		G	A		C	B	B

- PF: dla typów siedlisk, do których mogą odnosić się zarówno formy priorytetowe, jak i niepriorytetowe (6210, 7130, 9430) należy wpisać „x” w kolumnie PF celem wskazania formy priorytetowej.
- NP: jeśli dany typ siedliska nie istnieje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Pokrycie: można wpisywać z dokładnością do wartości dziesiętnych.
- Jaskinie: w przypadku siedlisk typu 8310 i 8330 (jaskinie) należy podać liczbę jaskiń, jeśli nie są dostępne szacunkowe dane na temat powierzchni.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe).

3.2. Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy 92/43/EEG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków

Gatunki				Populacja na obszarze							Ocena obszaru			
Grupa	Kod	Nazwa naukowa	S	NP	Typ	Wielkość		Jednostka	Kategoria	Jakość danych	A B C D			
						Min	Maks		C R V P		Populacja	Stan zachowania	Izolacja	Ogólnie
F	5264	Barbus carpathicus			p	38	38	length	P	M	C	B	C	B
A	1193	Bombina variegata			p				P	M	C	B	C	C
M	1337	Castor fiber			p	2	2	localities	P	G	D			
I	1032	Unio crassus			p	30	30	length	P	G	C	B	C	B

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne - wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubnej oceny wielkości populacji - w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności” musi być wypełnione).

4. OPIS OBSZARU

4.1. Ogólna charakterystyka obszaru

[Powrót](#)

Klasa siedliska przyrodniczego

Pokrycie [%]

N23	4.97
N17	0.14
N19	0.98
N10	8.8
N16	35.51
N12	49.61
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego	100

Dodatkowa charakterystyka obszaru:

Położenie obszaru Zgodnie z podziałem administracyjnym kraju obszar położony jest w województwie podkarpackim, powiecie krośnieńskim, gminach: Chorkówka (m.: Machnówka, Szczepańcowa, Świerzowa Polska, Zręcin), Dukla (m.: Dukla, Cergowa, Lipowica, Nowa Wieś, Równe, Trzciana, Tylawa, Wietrzno, Zawadka Rymanowska, Zboiska), Jedlicze (m.: Jedlicze, Dobieszyn, Żarnowiec), Miejsce Piastowe (m.: Niżna Łąka, Wrocanka). Zgodnie z podziałem fizyczno-geograficznym J. Kondrackiego omawiany obszar położony jest: Megaregion: Karpaty, Podkarpacie i Nizina Panońska; Prowincja: Karpaty Zachodnie z Podkarpaciem; Podprowincja: Zewnętrzne Karpaty Zachodnie; Makroregion: Pogórze Środkowobeskidzkie; Mezoregiony: Beskid Niski, Pogórze Jasielskie i Kotlina Jasielsko-Krośnieńska. Według regionalizacji geobotanicznej J.M. Matuszkiewicza obszar położony jest: Dział Wschodniokarpacki; Kraina Karpat Wschodnich; Okręg Dołów Jasielsko-Sanockich; Podokręg Jasielsko-Krośnieński oraz Podokręg Dukielski; Okręg Beskidu Niskiego; Podokręg Beskidu Niskiego Środkowego "Przełęcz Dukielska - Dolina Ropy" oraz Podokręg Beskidu Niskiego Wschodniego "Przełęcz Łupkowska - Przełęcz Dukielska. Geologia i gleby Teren, na którym wyznaczono obszar Natura 2000 Jasiołka zbudowany jest z fliszu karpackiego, w większości z naprzemianległych warstw łupków ilastych i marglistych, mułowców, piaskowców i zlepieńców wyróżniających się zmienną grubością ławic, różnorodną barwą i spoiwem. Warstwy skalne biegną głównie z północnego zachodu na południowy wschód. Jasiołka płynie w większości po utworach fliszowych o warstwach biegnących pod kątem do osi rzeki, w szerokiej, ale płytkiej dolinie. Cały obszar położony jest w zewnętrznej (fliszowej) części górotworu Karpat. Pod względem geologicznym dolina Jasiołki położona jest w obrębie Centralnej Depresji Karpackiej (jednostka śląska) stanowiącej tektoniczne obniżenie ciągnące się wzdłuż północnego czoła nasunięcia magurskiego. W dnach dolin zalegają osady aluwialne - gliny pylaste i piaszczyste, pyły, piaski pylaste, piaski i żwiry. Lokalnie występują również namuły organiczne i torfy. Otaczający dolinę teren jest bardzo podatny na procesy osuwiskowe. Pokrywy stokowe tworzą miejscowe zwietrzeliny, tworzące często w niższych położeniach stoków i u ich podnóży nagromadzenia materiałów z osuwisk czyli tzw. koluwia osuwiskowe. Dolinę Jasiołki wypełniają utwory aluwialne. Sporadycznie na jej obszarze występują utwory organogeniczne. Utwory zwietrzelinowe najczęściej stanowią napływy w postaci pyłów, iłów i glin, często szkieletowatych, rzadziej utworów szkieletowych pylasto i gliniastokamienistych. Są one zróżnicowane litologicznie i miąższościowo, co w znacznym stopniu zależy od cech skał podłoża. Utwory gliniaste najczęściej towarzyszą warstwom piaskowcowym, natomiast utwory w postaci pyłów i iłów – warstwom iłolupkowym. W dolinie Jasiołki dominują gleby związane z akumulacją rzecznej mady i gleby torfowe. Spotyka się również czarnoziemy, gleby gliniaste i ilaste. Hydrologia Rzeka Jasiołka będąca osią obszaru Natura 2000 to III-rzędowy, prawobrzeżny dopływ Wisłoki. Charakteryzuje się dużym dynamizmem procesów transportowych, w wyniku których powstają łachy żwirowe. Meandrowanie ogranicza się do przerzucania nurtu w obrębie szerokiego koryta skalnego, dzięki czemu następuje zróżnicowanie prędkości wody w korycie (rzeka warkoczowa). W granicach obszaru Natura 2000 uchodzi do Jasiołki szereg dopływów. Z reguły rzeki te płyną w szerokich i płytkich dolinach, pociętych siecią rowów melioracyjnych. Rzeka Jasiołka należy do rzek odwadniających Beskid Niski i przecinających strefę Dołów Jasielsko – Sanockich, posiada typowy, odcinkowy układ. W odcinku górnym jej doliny charakteryzują znaczne spadki, a koryto głęboko wcięte w skalne podłoże tworzy charakterystyczne berda z niewielkimi odsypami kamieńca. Szerokość doliny jest niewielka, rzędu kilkudziesięciu metrów. W strefie Dołów Jasielsko – Sanockich rzeka Jasiołka płynie tu w korycie wciętym na głębokość 3-4m. Jest to strefa stałego zrzucania niesionego przez rzekę materiału skalnego. Dno doliny jest płaskie i szerokie, a utworzone w jej obrębie nagromadzenia żwiru i piasku nabierają znaczenia surowcowego. W dolinie można spotkać zbiorniki np. niewielkie stawy paciorkowe

znajdują się w widłach rzeki Jasiołki i Chlebianki. Sama Jasiołka nie tworzy wielu starorzeczy, a te które powstały dawniej są często zasypywane. W obrębie doliny występują dość często zbiorniki po eksploatacji żwiru. Struktura krajobrazuObszar obejmuje środkową część doliny Jasiołki, na odcinku od Tylawy do Jedlicza oraz kilka kilometrów ujściowego odcinka Panny – jej lewobrzeżnego dopływu. Dość szeroka i płytka dolina rzeki, zbudowana z utworów fliszowych, obfituje w kamieniska będące efektem erozji koryta rzeki. Przybrzeżne kamieniska, jak i wysepki materiału dennego w nurcie rzeki są w różnym stopniu zarośnięte przez inicjalną roślinność i zarośla wierzbowe. W górnym biegu rzeki, w bezpośrednim sąsiedztwie koryta występują płyty olszynki nadpotokowej, niżej – łągi wierzbowe. Rzeka cechuje się dużą dynamiką procesów transportowych, w wyniku których powstają łachy żwirowe. W dolinie rzeki zlokalizowane są liczne żwirownie. Zbiorniki po wyeksploatowaniu żwirów wypełnione są wodą i w części zarośnięte roślinnością charakterystyczną dla starorzeczy. W obrębie doliny znajdują się także pola uprawne i łąki, użytkowane kośnie lub zarastające krzewami. W miejscach, gdzie rzeka przepływa przez tereny zurbanizowane zabudowa osadnicza często dochodzi do samej rzeki.Korytarze ekologicznePrzez południową i środkową część obszaru przebiega korytarz GKK-2 Beskid Niski będący częścią głównego Korytarza Karpackiego. Obejmuje on swoim zasięgiem 36% obszaru.

4.2. Jakość i znaczenie

3150 Starorzecza i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne ze zbiorowiskami z Nympheion, PotamionW dolinie Jasiołki siedlisko zachowało się w nikłym stopniu. W okolicach Żarnowca zachowało się jedno zanikające starorzecze o powierzchni 0,4 ha, natomiast w okolicach Machnowki – dwa starorzecza o powierzchni około 0,8 i 0,2 ha. Niewielka powierzchnia, słabo zachowanych starorzeczy wskazuje na ich znikome znaczenie dla ochrony tego siedliska przyrodniczego w regionie co skutkuje nadaniem oceny populacji D. 3220 Pionierska roślinność na kamieńcach górskich potokówPionierska roślinność na kamieńcach górskich potoków w obszarze występuje wzdłuż biegu Panny i Jasiołki, na odcinkach o nieuregulowanym korycie, podlegających okresowym zalewom, skutkującym przemieszczaniem się materiału skalnego. Rzeka Jasiołka ze względu na swój charakter nie stwarza jednak optymalnych warunków do rozwoju tego siedliska Siedlisko w obszarze , jest także nieco przekształcone w wyniku działalności wydobywczej – żwirownie w okolicy Trzciany oraz miejscami, na krótkich odcinkach, w wyniku prac w korycie polegających na: próbach stabilizacji brzegów – nakład kamienny, umocnienia przyczółków mostów, przepychanie materiału skalnego w poprzek koryta i tworzenie z otoczków wałów. Najszersze kamieńce w obszarze położone są pomiędzy Tylawą, a Lipowicą. Nieco mniejsze są w górnym biegu – nad Panną oraz tam, gdzie warunki fizjograficzne w naturalny sposób ograniczają tworzenie się kamieńców.Mając jednak na uwadze, że koryto Jasiołki i Panny wraz z kamieńcami tworzy całość, zarówno fizyczną jak i funkcjonalną jako stanowisko tego siedliska w obszarze uznano w całości koryta ww. cieków wodnych. W takim ujęciu należy wskazać, że powierzchnia siedliska w obszarze wynosi 23,53 ha, co skutkuje nadaniem oceny powierzchni względnej B (dobry). Stopień reprezentatywności siedliska określono jako dobry (B). Stan zachowania pionierskiej roślinność na kamieńcach górskich potoków został oceniony jako dobry (B). Ocenę ogólną ustalono na B (dobra), co wynika zarówno ze znaczącego arealu siedliska w obszarze jak i dobrego stanu zachowania na jego przeważającej części.3230 Zarośla wrześniowo-wierzbowe (Salici -Myricarietum)Siedlisko w obszarze ma obecnie kadłubowy charakter (bez części gatunków charakterystycznych) i zajmuje niewielkie powierzchnie (0,02 ha) co stanowi znikomą część całkowitej powierzchni tego siedliska w kraju (powierzchnia względna C). Zarośla wrześni stwierdzono w 2012 roku tylko w 3 miejscach. Są one zlokalizowane w górnym biegu Jasiołki, poniżej Tylawy i ujścia Panny. Ponieważ stwierdzone płyty są od siebie oddalone nie więcej niż kilkaset metrów, i utrzymywana jest pomiędzy nimi komunikacja (ciągłość funkcjonalna) uznano, że stanowią one jedno stanowisko, tym bardziej że nie różnią się one pod względem stanu ochrony. Pojedyncze skupienia wrześni pobrzeżnej na kamieńcach można traktować jako inicjalną formę siedliska 3230. W związku z tym, że w dolinie Jasiołki, powyżej mostu w Trzcianie aż do mostu w Tylawie bardzo dobrze wykształcone kilkuarowe łąny wrześni występują niemalże na każdej łasze żwirowej, stopień reprezentatywności siedliska oceniono jako doskonały (A). Stan zachowania zarośli wrześniowo – wierzbowych oceniono jako dobry (B).Ocenę ogólną ustalono na znacząca (C), co wynika w głównej mierze z dobrego stanu zachowania na jego przeważającej części, przy jednocześnie niewielkiej powierzchni zajmowanej przez siedlisko w obszarze.6430 Ziołorośla górskie (Adenostylin alliariae) i ziołorośla nadrzeczne (Convolvuletalia sepium)Warunki środowiskowe w obszarze nie sprzyjają rozwojowi tego siedliska. Ziołorośla górskie i ziołorośla nadrzeczne są tu nietypowo wykształcone i zajmuje stosunkowo niewielkie

powierzchnie, stanowiąc zarazem typowe siedlisko okrajkowe, będące obramowaniem siedlisk łągowych. Najliczniej ziołorośla występują w niskich stadiach sukcesji zarośli wierzbowych, gdzie występują w mozaice z zaroślami i fragmentami łągów, a także jako element runa łągowego. Mając na uwadze powyższe reprezentatywność siedliska w obszarze oceniono na D.6510 Niżowe i górskie świeże łąki użytkowane ekstensywnie (Arrhenatherion elatioris) Siedlisko niżowych i górskich łąk użytkowanych ekstensywnie choć bardzo rozpowszechnione w Beskidzie Niskim, w granicach obszaru Natura 2000 Jasiołka zajmuje powierzchnię tylko 32,15 ha co stanowi znikomą część powierzchni tego siedliska w Polsce (powierzchnia względna C). Stopień reprezentatywności oceniono jako doskonały (A). Są to łąki świeże, wielogatunkowe, dość bujne. Średnia wysokość runi to ok. 50-60 cm (dość zmienna w zależności od łąki). Łąki te są użytkowane kośnią, a następnie przepasane (z utrzymaniem niewielkiej obsady krów) Najwięcej takich łąk odnaleziono nad Panną przy południowej granicy obszaru i w niewielkim stopniu, na dawnych terasach zalewowych w górnym biegu Jasiołki. W niższych położeniach łąki są rzadsze, gdyż brzegi porośnięte są zaroślami i lasami, a granice obszaru biegną bliżej koryta rzeki. Choć niekorzystna jest struktura przestrzenna płatów – niewielkie powierzchnie, często izolowane a na części arealu tych łąk, w ostatnich latach zarzucono użytkowanie na podstawie danych zebranych na potrzeby PZO stan zachowania łąk 6510 w obszarze oceniono jako dobry (B). Ocenę ogólną ustalono natomiast na „C” (znaczącą), co wynika z relatywnie niewielkiego arealu i stanu zachowania łąk w obszarze. 9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (Galio-Carpinetum i Tilio-Carpinetum) Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny występuje głównie w północnej części obszaru w kilku niewielkich kompleksach, których areal wynosi 12,92 ha. Siedlisko jest silnie przekształcone i niewystarczająco reprezentatywne, co uzasadnia przyznanie grądom ocenę reprezentatywności nieznaczającą „D”. 91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe olszowe i jesionowe (Salicetum albae, Populetum albae, Alnion glutinoso-incanae, olsy źródłiskowe) Nadrzeczne łągi wykształcają się na terasach zalewowych Jasiołki i Panny. Występują wzdłuż koryta tworząc szereg płatów, których łączna powierzchnia wynosi 152,24 ha. Jednocześnie stanowi to znikomą część powierzchni tego siedliska w Polsce (powierzchnia względna C). Siedlisko to w obszarze jest typowo wykształcone. W warstwie drzew oprócz wierzb kruchej i białej oraz olszy szarej i czarnej występuje: wierzba purpurowa *Salix purpurea* a także jesion wyniosły *Fraxinus excelsior*, wiąz górski i klon jawor *Acer pseudoplatanus* (na glebach o głębszym profilu, na skrzydłach dolin). W runie często spotykana jest smotrawa okazała *Telekia speciosa*, a do ciekawych gatunków należą *Arum alpinum* obrazki alpejskie. Ocenę stanu reprezentatywności oceniono na znakomitą (A). Na podstawie danych zebranych na potrzeby PZO dla obszaru, ze względu na brak martwego drewna (wielkowiedrowego - grubizny), wiek drzewostanów, gatunki obce inwazyjne, w tym także gatunki obce w drzewostanie i inne zniekształcenia stan zachowania łągów został oceniony jako dobry (B). Ocenę ogólną ustalono jako dobrą (B), co wynika zarówno z typowego charakteru siedliska jak i dobrego stanu zachowania na jego przeważającej części. Gatunki z Załącznika II Dyrektywy 92/43EWG 1337 Bóbr europejski *Castor fiber* Bóbr europejski nie ma dobrych warunków bytowania na terenie ostoi, zapewne na skutek gwałtownych wezbrań, które niszczą nory brzegowe. Jedyne dwa stałe miejsca występowania związane były z dopływami Jasiołki, które zostały przegrodzone i zabagnione. W innych dolinach rzek górskich (np. w dolinie Dunajca) bóbr egzystuje głównie na starych żwirowniach, gdzie łatwo wykopać nory i w otoczeniu których nie brakuje miękkich drzew stanowiących pokarm. Być może w podobny sposób zostanie skolonizowana żwirownia w Trzcianie po zakończeniu eksploatacji. Niewątpliwie wymaganiom bobra mogłoby odpowiadać ujście potoku Panna, jednak jest ono aktualnie zdewastowane przez składowanie odpadów kruszywa. Zarówno siedlisko tego gatunku jak i liczebność nie predestynują go jako przedmiotu ochrony w tym obszarze. ocena populacji D.5264 Brzanka *Barbus carpathicus* W obszarze Jasiołka brzankę można spotkać na całej długości rzeki oraz w dolnym biegu Panny. W stosunku do innych rzek karpacczych stan populacji brzanki pod względem liczebności jest tu dość dobry. Jednak ze względu na zaburzenia struktury wiekowej populacji oceniono jej stan na niezadawalający. Wskazuje to na istnienie jakichś czynników ograniczających skuteczność tarła i obniżających przeżywalność najmłodszych stadiów rozwojowych. W stosunku do populacji krajowej wielkość populacji brzanki w Ostoi jest prawdopodobnie mniejsza niż 5%, co skutkuje nadaniem oceny populacji na poziomie C. W części Jasiołki należącej do ostoi brzanka jest jednym z dominantów, przekraczając w niektórych odcinkach rzeki 10% liczebności ichtiofauny. Brzanka występuje także poniżej dolnej granicy ostoi w m. Jedlicze i dalej aż do Jasła. Stan zachowania gatunku w obszarze oceniono na dobry (B). Rangę siedliska przyrodniczego brzanki obniża utrata ciągłości rzeki, jako efekt istnienia dwóch przegród w dolnym biegu Jasiołki, poniżej dolnej granicy ostoi. Populację brzanki uznano za nieizolowaną (C). Ze względu na dobry stan zachowania populacji i stosunkowo liczną populację, ocenę ogólną została ustalona jako dobra (B). 1193 Kumak

górski Bombina variegata Populacja: obserwacje z 2008-2009 wskazują, że jest to gatunek często spotykany na całym obszarze w dogodnych siedliskach (na 28 różnych stanowiskach zaobserwowano 10-tki osobników dorosłych i setki młodocianych). Obserwowany na brzegach wzdłuż całej Jasiołki. – ocena C. Zgromadzone informacje wskazują na szeroki zasięg występowania gatunku na obszarze Natura 2000 Jasiołka. Potencjalne siedliska gatunku są dostępne na całym obszarze wzdłuż rzeki Panny i Jasiołki Stan zachowania: ocena B, w tym: Stopień zachowania siedliska: II elementy dobrze zachowane. Izolacja: ocena C. 1032 Skójką gruboskorupowa Unio crassus Populacja: Skójką gruboskorupowa jest gatunkiem dość częstym w Jasiołce, liczebność gatunku w Jasiołce na pewno przekracza 100 osobników na kilometr rzeki. Zgodnie z wynikami monitoringu występuje najczęściej w pobliżu brzegu, gdzie tworzy zgrupowania osiągające zagęszczenia od kilku do kilkunastu osobników na metr kwadratowy. – ocena C. Stan zachowania: ocena B, w tym: Stopień zachowania siedliska: II elementy dobrze zachowane. Izolacja: ocena C.

4.3. Zagrożenia, presje i działania mające wpływ na obszar

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne			
Poziom	Zagrożenia i presje [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
H	C01.01		i
M	A08		o
M	J02.03		b
H	K02.02		i
H	K04.01		b
M	E03.01		b
M	F03.02.03		b
M	B02.04		i
M	A03.03		i
Oddziaływania pozytywne			
Poziom	Działania, zarządzanie [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
H	A03		i

Poziom: H = wysoki, M = średni, L = niski.

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne,

O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.

i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednoczesne.

4.4. Własność (opcjonalnie)

Typ		[%]
Publiczna	Krajowa/federalna	0
	Kraj związkowy/województwo	0
	Lokalna/gminna	0
	Inna publiczna	0

Własność łączna lub współwłasność	0
Prywatna	0
Nieznana	100
Suma	100

4.5. Dokumentacja (opcjonalnie)

1. Hus M. 2003 Wymagania siedliskowe skótki gruboskorupowej *Unio crassus*. Praca licencjacka PWSZ, Tarnów (msc). 2. IOP PAN 2006 Weryfikacja bazy danych i propozycja nowych specjalnych obszarów ochrony siedlisk w regionie alpejskim. Raport z realizacji umowy Nr 1/Natura2000/2006. Maszynopis. Ministerstwo Środowiska, Warszawa. 3. Jelonek M., Sobieszczyk P., Makles M., Engel J. 2005. Propozycja specjalnych obszarów ochrony regionu alpejskiego dla ochrony ryb wymienionych w załączniku 2 Dyrektywy 92/43/EWG. Msc. Warszawa, Ministerstwo Środowiska, WWF Polska. 4. Mróz W. 2014 Plan zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Jasiołka PLH180011 w województwie podkarpackim, Rzeszów. 5. Śmiałek M. 2003 Identyfikacja zagrożeń dla występowania skótki gruboskorupowej *Unio crassus*. Praca licencjacka PWSZ, Tarnów (msc.).

5. STATUS OCHRONY OBSZARU (OPCJONALNIE)

[Powrót](#)

5.1. Istniejące formy ochrony na poziomie krajowym i regionalnym:

Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]
PL03	24.22	PL04	15.52		

5.2. Powiązanie opisanego obszaru z innymi formami ochrony:

na poziomie krajowym lub regionalnym:

Kod rodzaju	Nazwa terenu	Rodzaj	Pokrycie [%]
PL03	Jaśliski Park Krajobrazowy	*	24.22
PL04	Obszar Chronionego Krajobrazu Beskidu Niskiego	*	15.52

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

[Powrót](#)

6.1. Organ lub organy odpowiedzialne za zarządzanie obszarem:

Organizacja:	Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Rzeszowie
Adres:	Polska Józefa Piłsudskiego 38 35-001 Rzeszów
Adres e-mail:	sekretariat.rzeszow@rdos.gov.pl

6.2. Plan(-y) zarządzania:

Aktualny plan zarządzania istnieje:

Tak Nazwa: Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Rzeszowie z dnia 4 lipca 2014 r., publikowane w Dzienniku Urzędowym Województwa podkarpackiego, poz.1922, w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Jasiołka PLH180011
Link:
http://bip.rzeszow.rdos.gov.pl/files/obwieszczenia/23251/Zarzadzenie_RDOS_Rzeszow_Dz_Urz_Woj_Podka_2014_1922_pdf.pdf

Nie, ale jest w przygotowaniu

Nie

7. MAPA OBSZARU

[Powrót](#)

Nr ID INSPIRE:

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

Tak Nie

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych (opcjonalnie)